

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ
СУД У БЕОГРАДУ
Гж 507/20
10.6.2021. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судија Миланке Вукчевић, председника већа, Весне Целетовић Цуцић и Весне Карацић-Ристић, чланова већа, у парници тужиоца Оператор дистрибутивног система ЕПС Дистрибуција ДОО Београд, огранак Електродистрибуција Смедерево, чији је пуномоћник адвокат Тамара Рамач, из Новог Сада, ул. Грчкошколска бр.1, против тужене АА из ..., ул. ... бр. ..., чији је привремени заступник Борис Златков адвокат из Велике Плана, ул. Светосавска бб, ради накнаде штете, одлучујући о жалби тужиоца изјављеној против пресуде Основног суда у Великој Плани П 313/18 од 1.11.2019. године, у седници већа одржаној дана 10.6.2021. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ жалба тужиоца и **ПОТВРЂУЈЕ** пресуда Основног суда у Великој Плани П 313/18 од 1.11.2019. године, у ставу другом и трећем изреке.

ОДБАЦУЈЕ СЕ жалба тужиоца изјављена против става првог и четвртог изреке пресуде Основног суда у Великој Плани П 313/18 од 1.11.2019. године, као **НЕДОЗВОЉЕНА**.

ОДБИЈА СЕ захтев тужиоца за накнаду трошкова другостепеног поступка, као неоснован.

Образложење

Изреком побијане пресуде Основног суда у Великој Плани П 313/18 од 1.11.2019. године, у ставу првом делимично је усвојен тужбени захтев тужиоца и обавезана тужена тужиоцу на име накнаде штете настале на основу неовлашћено преузете електричне енергије исплати износ од 177.663,53 динара са законском затезном каматом почев од 6.2.2018. године као дана поднете тужбе па до коначне исплате. Ставом другим, одбијен је тужбени захтев за веће потраживање од досуђеног

износа од 177.663,53 динара па до траженог 484.580,13 динара. Ставом трећим, обавезан је тужилац да привременом заступнику адвокату Борису Златкову из Велике Плана на име заступања тужене исплати износ 100.000,00 динара. Ставом четвртим обавезана је тужена да тужиоцу надокнади трошкове спора у износу од 198.700,00 динара.

Против ове пресуде жалбу је благовремено изјавио тужилац из свих законом прописаних разлога.

Испитујући правилност побијане пресуде, сходно овлашћењима из члана 386 Закона о парничном поступку (“Сл.гласник РС” бр. 72/11, 55/14, 87/18... са свим каснијим изменама и допунама), Апелациони суд је нашао да је жалба тужиоца у ставу првом и четвртном недозвољена, а на став други и трећи неоснована.

У проведеном поступку првостепени суд није починио битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374 став 2 тачка 1, 2, 3, 5, 7 и 9 ЗПП, на које другостепени суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању, имајући у виду налаз и мишљење вештака за област електротехника-енергетика тужена је неовлашћено користила електричну енергију тако што је након налога за обуставу од 17.7.2014.године и записника о контроли прикључка мерног места и инсталације К1 и записника о неовлашћеном коришћењу ел.енергије К2 од 13.1.2017.године неовлашћено користила електричну енергију и то након 17.7.2014.године када је била искључена са дистрибутивне мреже због дуга па се самостално прикључила на дистрибутивну мрежу. Пресек кабла преко кога је тужена неовлашћено користила електричну енергију ЦУ.6мм2 према записнику о неовлашћеном коришћењу ел.енергије. Вештак се у свом налазу децидно изјаснио да је износ неовлашћене потрошње електричне енергије 177.663,53 динара. На рочишту од 1.11.2019.године одговорио је на примедбе тужиоца и остао при свом налазу, што се тиче обрачуна неовлашћене коришћење електричне енергије, објашњавајући да је узео обрачун за 120 сати на месечном нивоу како је то предвиђено чл.57 горе Уредбе о испоруци и снабдевању ел.енергије (Сл.гласник РС бр.63/13). а не 240 јер овај износ је предвиђен када се домаћинство греје на струју односно користи грејна тела, обзиром да у записнику о неовлашћеној потрошњи К2 није наглашено да домаћинство користи неко грејно тело.

Имајући у виду наведено, првостепени суд је имајући у виду, писмене доказе, налаз и мишљење вештака и исказе сведока којима је поклатио веру нашао да је делимично основан тужбени захтев за износ од 177.663,53 динара са законском затезном каматом почев од 6.2.2018 .године као дана поднете тужбе па до коначне исплате док је у преосталом делу захтев одбио на основу члана 55 до 58 Уредбе о испоруци и снабдевању ел.енергије (Сл.гласник РС бр.63/13), досуђујући трошкове у корист тужиоца са обавезом да тужилац накнади трошкове привременом заступнику туженог.

Полазећи од овако утврђеног чињеничног стања, које се ни жалбеним наводима туженог не доводи у сумњу, правилно је поступио првостепени суд када је нашао да

није основан захтев за исплату износа преко досуђеног износа од 177.663,53 динара до траженог износа од 484.580,13 динара имајући у виду налаз и мишљење вештака на коме је првостепени суд утемељио своју одлуку.

Наиме, супротно жалбеним наводима тужене правилно је првостепени суд имајући у виду исказе сведока и налаз и мишљење вештака, утврдио колико износи укупна недозвољена потрошња електричне енергије од стране тужене која се након 17.7.2014.године када је била искључена са дистрибутивне мреже због дуга самостално прикључила на дистрибутивну мрежу. Такође, супротно жалбеним наводима тачно је утврђен пресек кабла преко кога је тужена неовлашћено користила електричну енергију у мерама ЦУ.6мм2 према записнику о неовлашћеном коришћењу електричне енергије за обрачун за 120 сати на месечном нивоу како је то предвиђено чл.57 горе Уредбе о испоруци и снабдевању ел.енергије (Сл.гласник РС бр.63/13), а не 240 јер овај износ је предвиђен када се домаћинство греје на струју односно користи грејна тела, обзиром да у записнику о неовлашћеној потрошњи К2 није наглашено да домаћинство користи неко грејно тело.

Потврђена је и одлука о трошковима парничног поступка, садржана у ставу трећем изреке јер се ради о трошковима који падају на терет странке која је предложила постављање привременог заступника.

Са изложеног, Апелациони суд је у смислу одредбе чл.390 и 401 тачка 2 ЗПП одлучио као у ставу првом изреке ове пресуде.

Одлука као у четвртном ставу изреке донета је применом члана 387 став 1 тачка 1 ЗПП, имајући у виду да тужилац нема правни интерес да изјави жалбу против става првог и четвртог изреке побијане одлуке, обзиром да је у ставу првом усвојен захтев тужиоца, док су ставом четвртим изреке тужиоцу досуђени сви трошкови поступка.

С обзиром на то да тужилац није успео у поступку по изјављеном правном леку, Апелациони суд је одбио захтев за накнаду трошкова другостепеног поступка, па је у смислу члана 165 став 1 ЗПП одлучио као у ставу трећем изреке.

Председник већа-судија
Миланка Вукчевић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић